

[Glistrup]

den gældende valglov er indsat spærreklausul, som bevirker, at partier, der ikke får mindst 2 pct. af de afgivne stemmer, kan risikere ikke at få noget som helst mandat overhovedet, uanset at ca. 0,6 pct. af de afgivne stemmer for andre partier er tilstrækkeligt til, at de kan sikre sig et mandat. Til brug i den offentlige debat om ubetimeligheden i at beholde denne spærreklausul søges ved nærværende oplyst, hvilke personer der ville have siddet i folketinget, såfremt spærreklausulen ikke havde været gældende, og hvem der nu i stedet indtager de pågældende pladser i folketinget. Ved en sådan sammenstilling af, hvem der uden spærreklausulen ville have siddet som folketingsmedlemmer, og hvem der faktisk gør det, ydes et anskueliggørelsesbidrag til den igangværende diskussion om spærreklausulens urimelighed.

Besvarelse (27/11 79):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Såfremt de såkaldte spærreregler i folketingsvalglovens § 43, stk. 1, ikke havde været gældende ved folketingsvalget den 23. oktober 1979, ville Danmarks kommunistiske parti have opnået 3 mandater, og arbejderpartiet (KAP) ville have opnået ét mandat. De 4 mandater, der alle er tillægsmandater, ville være blevet afgivet af socialdemokratiet, det radikale venstre, socialistisk folkeparti og fremskridtspartiet med ét mandat hver.

Den ændrede mandatfordeling ville i øvrigt have medført følgende forskydninger:

Socialdemokratiet ville miste det tillægsmandat i Københavns amtskreds, der indehaves af Winnie Møller.

Det radikale venstre ville miste det tillægsmandat i Storstrøms amtskreds, der indehaves af Arne Stinus.

Socialistisk folkeparti ville miste det tillægsmandat i Århus amtskreds, der indehaves af Marianne Bentsen-Pedersen.

Fremskridtspartiet ville miste det tillægsmandat i Ringkøbing amtskreds, der indehaves af Erling Askjær Jørgensen.

Danmarks kommunistiske parti ville få et tillægsmandat i østre storkreds, hvor Jørgen Jensen ville opnå genvalg, endvidere et tillægsmandat i Københavns amtskreds, hvor Tove Jørgensen ville opnå genvalg, og endelig et tillægsmandat i Århus amtskreds, hvor Freddy Madsen ville opnå genvalg.

Arbejderpartiet (KAP) ville få et tillægsmandat i østre storkreds, hvor Benito Scozza ville opnå valg.

Det konservative folkeparti ville få flyttet et tillægsmandat fra søndre storkreds til Københavns amtskreds, hvilket ville medføre, at Agnete Laustsen ville miste sit mandat, medens Gordon Gelbek ville opnå valg.

Kristeligt folkeparti ville få flyttet et tillægsmandat fra østre storkreds til Århus amtskreds, hvilket ville medføre, at Poul H. Møller ville miste sit mandat, medens Inger Stilling Pedersen ville opnå genvalg.

Spm. nr. 62

Til *ministeren for offentlige arbejder* (21/11 79) af:

Flemming Jensen (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage sig for at komme de mange driftsforstyrrelser hos DSB til livs?«

Begrundelse

Ikke mindst siden den nye køreplan trådte i kraft, har DSB været ramt af særdeles mange driftsforstyrrelser, især for så vidt angår morgentogene på det københavnske S-banenet og på kystbanen. Mange passagerer har den opfattelse, at DSB har gæbt over mere, end man magtede. Som eksempel kan nævnes Nærumbanen, hvor det over for mig er oplyst, at man kan tabe 2-3 gange 20 minutter pr. uge. I øvrigt kan henvises til bladet Vestegnen den 20. november 1979, pag. 4, hvor den blandede fornøjelse ved at benytte toget København-Solrød omtales.

Besvarelse (29/11 79):

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

På grund af den stadig mere intensive drift, særlig i den sjællandske *regionaltrafik* – herunder kystbanen – er en betydelig del af diesellokomotiverne udslidte. Hertil kommer, at de 15 MZ-lokomotiver, der blev leveret til DSB i 1977-78 til indsættelse i regionaltrafikken, har vist sig at være behæftet med en række konstruktive svagheder. Leverandøren af lokomotiverne, NOHAB, har da også erkendt flere af disse svagheder, idet firmaet